

๑. ละครึ่งหน้าที่ราชการ

หนังสือวน. ๘มี.ค.๕๙ การถูกควบคุมตัวไว้ระหว่างสอบสวน มีใช้กรณีมีเจตนาไม่มาปฏิบัติหน้าที่หรือขาดราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร

หนังสือเลขาคม. ๒๕พ.ย.๕๘ มาปฏิบัติราชการลงชื่อแล้วแต่ไม่ไปปฏิบัติงาน ณ สถานที่ที่ได้รับมอบหมาย ถือได้ว่าละครึ่งหรือทอดทิ้งหน้าที่ หากเกินกว่า๑๕วันจะเป็นผิดวินัยร้ายแรง

หนังสือตร. ๒๓พ.ค.๓๒ กรณีผู้ละครึ่งกลับมาปฏิบัติราชการอีกให้รับรายงานเพิ่มเติมเพราะอาจสั่งผิดพลาด

หนังสือตร. ๒๑มี.ค.๕๔ , ๒๙เม.ย.๕๗ แจ้งเวียนมตอ.ก.ตร.อุทธรณ์ตำรวจละครึ่งหน้าที่แต่พบ.ดำเนินการทางวินัยล่าช้าอาจเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ ตร.กำชับ

หนังสือมน.สง.ก.ตร. ๙เม.ย.๕๘ ตั้งกก.สืบสวนละครึ่งหน้าที่เกิน๑๕วันโดยไม่ทราบสาเหตุถือได้ว่าเป็นการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงไว้แล้ว ไม่ว่าผลการสืบสวนเป็นอย่างไร ต้องถึงที่สุดที่ก.ตร.ตามระเบียบก.ตร.

คำพิพากษาศาลปกครอง มีภารกิจส่วนตัวแต่ยื่นใบลาป่วยมิได้ยื่นใบลาจึงให้ถูกต้อง ผบ.ไม่อนุญาตให้ลาป่วย ถือว่าขาดราชการ

บันทึกข้อความ

4355
 - 9 ส.ค. 2549
 10/36

ส่วนราชการ กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 02 2251 1085

ที่ 00112/ 900# วันที่ 10 ส.ค. 2549

เรื่อง การดำเนินการทางวินัย ส.ต.ท.

กรณีต้องหาคดีอาญา

พ.อ.4 บก.อก.ภ.7
 เลขที่รับ 817
 วันที่ 10 ส.ค. 49
 เวลา 10.36 น.

เรียน ผบช.ภ.7

งาน 3 พ.อ.4 บก.อก.ภ.7

รับเลขที่ 342 /

วันที่ 10 / 8 / 49

เวลา 11.20 น.

ตามหนังสือ บก.อก.ภ.7 ที่ 0023.143/5329 ลง 13 ส.ค.48 รายงานกรณี ส.ต.อ.

พ.บ.หมู่ (ป.) สภ.อ.นครชัยศรี จว.นครปฐม ~~ต้องหาคดีอาญาข้อหาพร้อมกันกรณีขาดทรัพย์~~ และ
 รายงานผลการดำเนินการทางวินัย ส.ต.อ. กรณีขาดราชการ 6 วัน และกรณีรายงานตนต้องหาคดี
 อาญาซ้ำ ส่วนกรณีการดำเนินการทางวินัยเรื่องการต้องหาคดีอาญาให้รอฟังผลการสืบสวนข้อเท็จจริง ไป ตร.
 เพื่อทราบ นั้น

วน.นำเสนอ ตร.พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

1. ตามที่ สภ.อ.นครชัยศรี มีคำสั่งที่ 206/2548 ลง 26 ส.ค.48 ลงโทษภาคทัณฑ์ ส.ต.ท.
 กรณีไม่ได้รายงานตนต้องหาคดีอาญาภายใน 3 วัน ตามระเบียบ นับแต่วันที่ถูกล้วงกุม ซึ่ง ภ.จว.
 นครปฐม และ ภ.7 เห็นชอบนั้น พิจารณาเห็นว่าเหมาะสมแก่กรณีแล้ว
2. ตามที่ สภ.อ.นครชัยศรี มีคำสั่งที่ 205/2548 ลง 26 ส.ค.48 ลงโทษกักขัง ส.ต.ท.
 1 มีกำหนด 15 วัน กรณีขาดราชการ รวม 6 วัน ซึ่ง ภ.จว.นครปฐม และ ภ.7 เห็นชอบด้วยนั้น
 พิจารณาเห็นว่า การดำเนินการลงโทษยังไม่ถูกต้องแก่กรณีความผิด เนื่องจากวันที่ 10 ส.ค.48 ส.ต.ท.
 ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ประจำที่พักสายตรวจ ต.โคกพระเจดีย์ และต่อมาถูกจับกุม และควบคุมไว้ระหว่าง
 สอบสวนดำเนินคดี ตั้งแต่ 11-15 ส.ค.48 ซึ่งในช่วงเวลาที่ถูกควบคุมตัวไว้ มิใช่เป็นกรณีมีเจตนาไม่มาปฏิบัติ
 หน้าที่ราชการ หรือขาดราชการไปโดยไม่มีเหตุอันสมควรแต่อย่างใด แต่อาจเป็นกรณีขาดราชการหรือละทิ้ง
 หน้าที่ราชการ เฉพาะในวันที่ 10 ส.ค.48
3. ตามที่ สภ.อ.นครชัยศรี มีคำสั่งที่ 197/2548 ลง 17 ส.ค.48 แต่งตั้งคณะกรรมการ
 สืบสวนข้อเท็จจริง ส.ต.ท. กรณีต้องหาคดีอาญาโดยยังไม่ได้มีการตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่าง
 ร้ายแรง ซึ่ง ภ.7 สั่งการให้รอฟังผลการสืบสวนข้อเท็จจริง นั้น พิจารณาเห็นว่ากรณีการต้องหาคดีอาญาของ
 ส.ต.ท. อยู่ในอำนาจของ ผบ.ภ.จว.นครปฐม ที่จะดำเนินการตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่าง
 ร้ายแรงได้ ตามนัยมาตรา 72, มาตรา 84 และมาตรา 86 แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2547 เนื่องจาก
 ส.ต.ท. ได้มีการรายงานตนต้องหาคดีอาญาต่อผู้บังคับบัญชาแล้วอันเป็นการพิจารณาในเบื้องต้นได้
 ส.ต.ท. มีการต้องหาคดีอาญาจริง มูลคดีนี้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ส่วนการพิจารณาว่ามีการ
 กระทำผิดจริงหรือไม่ นั้น เป็นเรื่องของผลการสอบสวนทางวินัย มิใช่ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน

15

5

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมตำรวจ โทร.2512657
ที่ 0603.4/3885 วันที่ 23 พฤษภาคม 2532
เรื่อง การรายงานการกลับมาปฏิบัติราชการ

ผช.,ผบก. และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วยปรากฏว่าในกรณีข้าราชการตำรวจถูกกล่าวหาว่าละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็น
เวลาเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ซึ่งถ้าเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการไปแล้วไม่กลับมาปฏิบัติราชการ
อีก ตามระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลา
เกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกให้สั่งตั้งแต่วันละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น” ย่อมแสดงว่าการละทิ้ง
หน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลามากกว่าสิบห้าวัน แล้วไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีก ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษมี
อำนาจสั่งไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก ย้อนหลังถึงวันละทิ้งหน้าที่ราชการได้ แต่ถ้าหากเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการแล้ว
กลับมาปฏิบัติราชการอีกจะสั่งลงโทษย้อนหลังถึงวันละทิ้งหน้าที่ราชการไม่ได้ คงสั่งได้ตั้งแต่วันมีคำสั่งหรือวันรับทราบ
คำสั่งตั้งนั้น เมื่อปรากฏว่าข้าราชการตำรวจ ผู้ละทิ้งหน้าที่ไปแล้ว ไม่กลับมาปฏิบัติราชการ ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดจะ
รายงานผลการสืบสวนไป ตร. ว่าเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการไปแล้ว ไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก แต่หลังจากราย
งานแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ข้าราชการตำรวจผู้ละทิ้งหน้าที่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดก็ได้ราย
งานการกลับมาปฏิบัติราชการให้ ตร. ทราบเป็นเหตุให้ ตร. พิจารณาดำเนินการกับข้าราชการตำรวจผู้นั้น เป็นกรณีละทิ้ง
หน้าที่ราชการไปแล้วไม่กลับมาปฏิบัติราชการโดยออกคำสั่งลงโทษ ข้าราชการตำรวจผู้นั้นย้อนหลังถึงวันละทิ้งหน้าที่ราชการ ทำให้การออกคำสั่งดังกล่าวผิดพลาด-

ฉะนั้น เพื่อป้องกันความผิดพลาดมิให้เกิดขึ้นอีกต่อไป กรมตำรวจจึงขอกำชับวงแนวทางปฏิบัติว่า
เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการและผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดรายงานในชั้นแรกว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้น
ละทิ้งหน้าที่ราชการไปแล้ว ไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ หากปรากฏข้อเท็จจริงและหลักฐานในภายหลังว่าข้าราชการ
ตำรวจผู้ละทิ้งหน้าที่ราชการผู้นั้นกลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดรายงานเพิ่มเติมต่อผู้บังคับบัญชา
ตามลำดับในเหตุการณ์กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการตำรวจผู้ละทิ้งหน้าที่ราชการ นั้น ถึง ตร. โดยด่วน

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ลงชื่อ พล.ต.ท. พาสน์ ประทีปเสนา

(พาสน์ ประทีปเสนา)

ผู้ช่วย อ.ตร. ปรท.อ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ๒๓ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๒๓๙๗
ที่ ๐๐๐๖.๓/ ๒๓ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๔
เรื่อง กำชับการปฏิบัติราชการ

ผบช. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วย อ.ก.ตร.อุทธรณ์ ทำการแทน ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ ม.ค.๕๔ ได้มีมติให้ตั้งข้อสังเกตว่า เนื่องจากปัจจุบันมีข้าราชการตำรวจละทิ้งหน้าที่ราชการจำนวนมาก แต่ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยล่าช้า ซึ่งอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการได้ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปด้วยความถูกต้องรวดเร็ว และป้องกันไม่ให้เกิดข้าราชการตำรวจกระทำผิดวินัย จึงกำชับหน่วยต่างๆ ให้ถือปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี เล่ม ๒ ตอน ๑ ประเภทบริหาร ลักษณะที่ ๒๓ เรื่องการปฏิบัติราชการโดยเคร่งครัด และหากมีผู้ฝ่าฝืนกระทำผิดก็ให้ผู้บังคับบัญชารีบดำเนินการทางวินัยทันทีตาม พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๘๐ และมาตรา ๘๔ บัญญัติไว้

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.

(ชลอ ชวงษ์)

รอง ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

กองวินัย
เลขรับ..... 7985
วันที่..... 16 ก.พ. 2554
เวลา..... 13/12

ส่วนราชการ สง.ก.ตร.
ที่ ๐๐๑๒.๓๑/๗๗๕
เรื่อง แจ้งมติ อ.ก.ตร.อุทธรณ์
เรียน ผบ.ตร. (ผ่าน ผบก.วน.)

โทร.๐-๒๒๕๒-๘๓๘๘
วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔
งานตรวจ
เลขรับ..... 1454
วันที่..... 16 ก.พ. 2554
เวลา..... 1370

ด้วย อ.ก.ตร.อุทธรณ์ ทำการแทน ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ ได้พิจารณาเรื่อง ด.ต. (ก่อนออกจากราชการดำรงตำแหน่ง ผบ.หมู่ งานสืบสวน สน.สามเสน) อุทธรณ์คำสั่งกรณี บก.น.๑ มีคำสั่งที่ ๑๗๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ลงโทษไล่ออกจากราชการฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

อ.ก.ตร.อุทธรณ์ ทำการแทน ก.ตร. ได้มีมติให้ตั้งข้อสังเกตว่า เนื่องจากปัจจุบันมีข้าราชการตำรวจละทิ้งหน้าที่ราชการจำนวนมาก แต่ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยล่าช้า ซึ่งอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการได้ จึงให้ ตร. มีหนังสือแจ้งกำชับหน่วยต่างๆ ให้ถือปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี เล่ม ๒ ตอน ๑ ประเภทบริหาร ลักษณะที่ ๒๓ เรื่องการปฏิบัติราชการโดยเคร่งครัดและหากมีผู้ฝ่าฝืนกระทำผิดก็ให้ผู้บังคับบัญชาริบดำเนินการทางวินัยทันทีตามที่ พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๘๐ วรรคสี่ และมาตรา ๘๔ บัญญัติไว้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการตามมติ อ.ก.ตร.อุทธรณ์ ต่อไป

พล.ต.ต.

(วิชาญ ทองประชาญ)

ผู้ช่วย ลข.ก.ตร.(๑) ปฏิบัติหน้าที่แทน

ลข.ก.ตร.

ผบ.วน.
รับเลขที่..... 51
วันที่..... 16 ก.พ 2554
เวลา.....

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตร.

โทร ๐ ๒๒๐๕ ๒๓๓/๐

ที่ ๐๐๐๖.๓/๑๒๖๗

วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง กำชับการดำเนินการทางวินัย

ผบช.หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก.ในสังกัด สง.ผบ.ตร.หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วย อ.ก.ตร.อุทธรณ์ ทำการแทน ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๓๐/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ พ.ย.๕๖ ได้พิจารณาเรื่อง ข้าราชการตำรวจอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของราชการแล้ว ได้มีมติตั้งข้อสังเกตว่า เนื่องจากปัจจุบันมีข้าราชการตำรวจละทิ้งหน้าที่ราชการจำนวนมาก แต่ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยล่าช้าซึ่งอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการได้ จึงให้ ตร.มีหนังสือแจ้งกำชับหน่วยงานต่างๆ หากมีผู้ฝ่าฝืนกระทำผิดก็ให้ผู้บังคับบัญชารีบดำเนินการทางวินัย ตามที่ พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๘๐ วรรคสี่ และมาตรา ๘๔ บัญญัติไว้ทันที

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยเป็นไปด้วยความถูกต้อง รวดเร็วและป้องกันความเสียหายต่อทางราชการ จึงให้กำชับผู้บังคับบัญชาหน่วยงานต่างๆในสังกัดปฏิบัติตามที่ อ.ก.ตร.อุทธรณ์ได้มีมติตั้งข้อสังเกตไว้โดยรีบดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจที่ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยทันที

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท.

(ชัยยง กীরติขจร)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

มน.สง.ก.ตร.

โทร. ๐-๒๒๐๕-๓๘๗๙

ที่ ๐๐๑๒.๒/๔๕๕

วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง ทหารเรือเกี่ยวกับการรายงานการดำเนินการทางวินัย

เลขที่ 3980
 วันที่ ๕ เม.ย. ๒๕๕๘
 เวลา ๗:๕๐

325
 03479
 วันที่ ๕ เม.ย. ๒๕๕๘
 15 นว

เรียน ผบก.วน.

ตามหนังสือ วน.ที่ ๐๐๐๖.๒/๐๓๒๒ ลง ๒๓ ม.ค.๕๘ แจ้งว่า ศพฐ.ตร.รายงานกรณี ศพฐ.๔ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ด.ต. ผบ.หมู่ พฐ.จว.ร้อยเอ็ด กรณีถูกกล่าวหาว่าละทิ้งหน้าที่ราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธ.ค.๕๖ ถึงวันที่ ๑๐ ม.ค.๕๗ เป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่ทราบสาเหตุ ผลการสืบสวนพยานหลักฐานฟังได้ว่า ด.ต. ระยะเวลา วันที่ ๒๕ - ๓๐ ธ.ค.๕๖ จึงไม่ได้กระทำผิดตามที่ถูกกล่าวหา สพฐ.ตร.จึงมีคำสั่งให้ยุติเรื่องทางวินัย ตร.พิจารณาแล้วมีบันทึกสั่งลง ๘ ม.ค.๕๘ ให้ทหารหรือหน่วยงานเกี่ยวข้องให้เป็นยุติว่า กรณีผู้บังคับบัญชา ให้สืบสวนฐานละทิ้งหน้าที่ราชการเกินกว่าสิบห้าวัน ตาม กฎ ก.ตร.ว่าด้วยความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๓ (๒) เมื่อผลการสืบสวนฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาต้อง รายงาน ก.ตร.หรือไม่อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

มน.ขอเรียนว่า ได้นำประเด็นทหารเรือดังกล่าวเสนอ อ.ก.ตร.วินัย ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อ ๒๓ มี.ค.๕๘ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกัน เป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตาม พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๗๙ (๒) และเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตาม กฎ ก.ตร.ว่าด้วยกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๓ (๒) ซึ่งกำหนดว่า "กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็น เวลาเกินกว่าสิบห้าวัน และผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือมี พฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ" ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการ ทางวินัยตามมาตรา ๙๐ หรือมาตรา ๙๑ โดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้ ประกอบกับ ระเบียบ ก.ตร.ว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการ ตำรวจ พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๙ (๒) กำหนดว่า "การดำเนินการทางวินัยในกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิด วินัยอย่างร้ายแรงและการสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการให้ถึงที่สุดที่ ก.ตร." ดังนั้น เมื่อ /ผู้บังคับบัญชา..

19/1

ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริง
 ในกรณีข้าราชการตำรวจผู้ใดละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน
 ซึ่งถือได้ว่าเป็นการดำเนินการทางวินัยในกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงไว้แล้ว ไม่ว่าจะ
 ผลการสืบสวนจะเป็นอย่างไรก็ตามการดำเนินการทางวินัยกรณีดังกล่าวต้องถึงที่สุดที่ ก.ตร. ตาม
 ระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการ
 ตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๙ (๒) กรณีตามข้อหาหรือ เมื่อปรากฏว่า ด.ต. ผู้ถูกกล่าวหา
 ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน และผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจ
 ได้ดำเนินการทางวินัย โดยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งก็ถือได้ว่าเป็นได้ว่าการ
 ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงไว้แล้ว แม้ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงจะรับฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหา
 กระทำผิดตามที่ถูกกล่าวหา ผู้บังคับบัญชาก็ต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยต่อ ก.ตร. ตามข้อ
 กฎหมายและระเบียบดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

พล.ต.ต.

(ไพบุลย์ คงกิตติโสภี)

ผบก.มน.

(๒) เมื่อข้าราชการมิได้มาปฏิบัติราชการเนื่องจากมีภารกิจส่วนตัว แต่ได้ยื่นใบลาป่วยโดยมิได้ยื่นใบลาพักให้ถูกต้อง การที่ผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตการลาป่วยและถือว่าข้าราชการผู้นั้นขาดราชการจึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบแล้ว (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๖๗/๒๕๔๘)

(๓) โทษ "กักขัง" ตามมาตรา ๘๒ (๔) แห่ง พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นโทษทางวินัยอย่างหนึ่ง มิใช่โทษในทางอาญา แม้จะมีลักษณะโทษอย่างเดียวกันกับการ "กักขัง" ในทางอาญาก็ตาม และการลงโทษทางวินัยเป็นอำนาจตามกฎหมายของผู้บังคับบัญชาที่จะเป็นผู้พิจารณาลงโทษผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา ซึ่งไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายใดกำหนดให้การดำเนินการลงโทษทางวินัยจะต้องดำเนินการกระบวนกรต่าง ๆ ตามขั้นตอนของการลงโทษทางอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การลงโทษ "กักขัง" ผู้กระทำความผิดวินัยโดยไม่มี การขอลาหมายขังจากศาลจึงไม่ขัดต่อมาตรา ๒๓๗^๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ แต่อย่างใด (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๘๑/๒๕๔๘)

๓.๒ กรณีการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยที่ต้องนำกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ๔ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา มาใช้บังคับโดยอนุโลมนั้น ต้องนำข้อกำหนดหรือหลักเกณฑ์ของกฎ ก.พ. ดังกล่าว เท่าที่สามารถใช้ได้มาใช้ทั้งหมด โดยเฉพาะในส่วนของรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนและคุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งถือเป็นสาระสำคัญของ การออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๒๘/๒๕๔๗ (ประชุมใหญ่))

(๒) เมื่อการใช้อำนาจสั่งให้ข้าราชการพักราชการเข้าองค์ประกอบตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๑๐๗ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับ กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ๔ ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน แม้ภายหลังจะปรากฏว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งจะต้องมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้องต่อไป ก็หาไม่ผลให้คำสั่งที่สั่ง โดยชอบให้ข้าราชการพักราชการดังกล่าวเสียไปด้วยไม่ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๒๘/๒๕๔๗ (ประชุมใหญ่))

(๓) เมื่อกฎหมายกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน กรณีข้าราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย การที่ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษทางวินัยโดยอาศัย

^๓รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

มาตรา ๒๓๗ ในคดีอาญา การจับและคุมขังบุคคลใดจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาล หรือผู้นั้นได้กระทำความผิดซึ่งหน้า หรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นให้จับได้โดยไม่มีหมายตามที่กฎหมายบัญญัติ...